

γήπεδο

γήπεδο, το, ουσ. [*<αρχ. γήπεδον*]. **1.** χώρος κατάλληλα διαμορφωμένος για αθλοπαιδιές (κλασικά αθλήματα, μπάσκετ, βόλεϊ, τένις, γκολφ), ιδίως για ποδόσφαιρο, καθώς και ο κόσμος που παρακολουθεί σε αυτό: «κάθε Κυριακή μεσημέρι μαζευόμαστε στο ουζερί κι από κει πηγαίνουμε παρέα στο γήπεδο || μόλις οι δυο ομάδες μπήκαν στον αγωνιστικό χώρο, όλο το γήπεδο ζητωκραύγαζε με ενθουσιασμό». **2.** μεγάλος σε έκταση χώρος: «έχει ένα σαλόνι στο σπίτι του, που είναι σαν γήπεδο». **3.** μεγάλη ανοικτή έκταση, που δεν έχει ακόμη κάποιο κτίσμα: «ο δήμος μας έχει δυο γήπεδα, που στο ένα θα κτιστεί το νέο δημαρχείο και το άλλο θα το διαμορφώσει σε πάρκο».

- *βαρύ γήπεδο*, (ιδίως για ποδόσφαιρο) που είναι βρεγμένο ή λασπωμένο, και για το λόγο αυτό το παιχνίδι διεξάγεται με δυσκολία: «μετά τη βροχή που έριξε, ήταν βαρύ το γήπεδο και οι δυο ομάδες δεν μπόρεσαν να παίξουν σύμφωνα με τις δυνατότητές τους».

- *ο βασιλιάς των γηπέδων*, βλ. λ. [βασιλιάς](#).

- *παίζω στο γήπεδό μου*, κινούμαι, δραστηριοποιούμαι, ενεργώ και δημιουργώ σε οικείο περιβάλλον: «νιώθω μεγάλη σιγουριά, κάθε φορά που παίζω στο γήπεδό μου, γι' αυτό μπορώ να φέρω σε πέρας οτιδήποτε». Αναφορά στην ομάδα που παίζει εντός έδρας.

- *πηγαίνω στο γήπεδο*, παρακολουθώ συστηματικά ποδόσφαιρο: «κάποτε πήγαινα στο γήπεδο, αλλά, από τότε που άρχισαν οι ανεγκέφαλοι να δημιουργούν επεισόδια, έπαψα να πηγαίνω».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας